

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **V. M.**
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, která spočívá v nepokračování v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMO 938995/2020/Pav

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu a vyjádření stran

1. Příkazem ze dne 26. 6. 2020, č. j. MHMP 994113/2020/Šim, žalovaný rozhodl, že žalobce je vinen tím, že se na výzvu hlídky Policie ČR nepodrobil vyšetření podle zvláštního

předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném a účinném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), a spáchal tak přestupek v nepřímém úmyslu podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, za což mu podle § 125c odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Příkaz byl žalobci doručen dne 10. 7. 2020.

2. Žalobce proti příkazu podal dne 16. 7. 2020 odpor, který neobsahoval vlastnoruční podpis žalobce.
3. Po ústním jednání vydal žalovaný rozhodnutí ze dne 31. 3. 2021, č. j. MHMP 422394/2021/Pav, ve kterém rozhodl tak, že žalobce je vinen tím, že se nepodrobil vyšetření podle zvláštního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, a spáchal tak nedbalostní přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, za což mu podle § 125c odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců.
4. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání s odůvodněním, že výrok rozhodnutí je nepřezkoumatelný, neboť popsané jednání neodpovídá skutkové podstatě přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Podle citovaného ustanovení je skutková podstata přestupku naplněna odmítnutím podrobení se lékařskému vyšetření na výzvu, to však ve výroku napadeného rozhodnutí uvedeno nebylo. V listinných důkazech dle žalobce není uvedeno, že byl žalobce vyzván k odběru krve, a že to odmítl. Za správní orgán dle žalobce jednaly neoprávněné osoby, což zakládá nezákonnost všech jimi učiněných úkonů.
5. Ministerstvo dopravy jako odvolací správní orgán rozhodnutím ze dne 18. 10. 2021, č. j. MD-31456/2021-160/4, zrušilo podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí žalovaného, a věc mu vrátilo k novému projednání. Ministerstvo dopravy v odůvodnění rozhodnutí uvedlo, že chybějící podpis na podání je vadou, pro kterou nelze pokračovat v řízení, a to s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Odvolací správní orgán tak byl nucen zrušit napadené rozhodnutí žalovaného a věc vrátit k novému projednání s tím, že příkaz ze dne 26. 6. 2020, č. j. MHMP 994113/2020/Šim, nabyl právní moci ke dni 21. 7. 2020, a proto se další správní řízení v této věci již nepovede.
6. Žalobce podal dne 31. 3. 2022 žádost o ochranu před nečinností, tedy aby Ministerstvo dopravy jako nadřízený správní orgán přikázalo nečinnému žalovanému, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy nebo vydal rozhodnutí.
7. Ministerstvo dopravy této žádosti usnesením ze dne 25. 4. 2022, č. j. MD-14116/2022-160/3, nevyhovělo s odkazem na rozhodnutí ze dne 18. 10. 2021, č. j. MD-31456/2021-160/4, podle kterého se ve věci již žádné další správní řízení nepovede. Žalovaný tak postupoval plně v souladu s právním názorem Ministerstva dopravy jako svého nadřízeného orgánu, a proto nebyla shledána jeho nečinnost. Ministerstvo pro úplnost dodalo, že žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti neslouží k nápravě vadně zvolené strategie obhajoby spočívající v obstrukčním jednání a kladení procesních pastí, jejichž snahou je zjevně pouze dosáhnout uplynutí promlčecí doby. Nečinnost žalovaného tak nebyla zjištěna.

8. Žalobce v podané žalobě po stručné rekapitulaci průběhu správního řízení uvedl, že situace popisovaná Ministerstvem dopravy v usnesení ze dne 25. 4. 2022, č. j. MD-14116/2022-160/3, nenastala, neboť ve věci byl podán řádný odpor, který žalobce nijak nezpochybnil a tím, že ve správním řízení aktivně činil úkony, původní vadu nepodepsaného odporu, k jejímuž odstranění nebyl žalobce v rozporu se zákonem vyzván, zahladil.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nečinný není. Na základě rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 18. 10. 2021, č. j. MD-31456/2021-160/4, nabyt příkaz ze dne 26. 6. 2020, č. j. MHMP 994113/2020/Šim, dne 21. 7. 2020 právní moci, neboť podaný odpor nebyl opatřen podpisem žalobce, což je vadou, pro kterou v řízení nelze pokračovat. Žalovaný tuto vadu přehlédl a v řízení pokračoval a vydal rozhodnutí, které bylo odvolacím správním orgánem zrušeno, a věc byla formálně vrácena žalovanému k novému projednání, neboť došlo k porušení zásady *ne bis in idem*. Ministerstvo dopravy postupovalo shodně s právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v rozsudku ze dne 30. 10. 2019, č. j. 1 As 239/2019-24. Obstrukčnímu jednání žalobce nelze přiznat právní ochranu v podobě výzvy dle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném a účinném znění (dále jen „*správní řád*“), a to v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39.
10. Žalobce v replice uvedl, že původní vada nepodepsaného odporu byla zahlazena, a to s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 As 161/2021-29 a na něj navazující rozhodnutí krajských soudů.

II. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené (§ 79 a 80 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění /dále jen „s. ř. s.“).
12. Žalobce se domáhá ochrany proti domnělé nečinnosti žalovaného, která měla spočívat v nevydání rozhodnutí v dalším řízení pod sp. zn. S-MHMP 938995/2020/Pav poté, co ministerstvo dopravy podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušilo v odvolacím řízení rozhodnutí ze dne 31. 3. 2021, č. j. MHMP 422394/2021/Pav, sp. zn. S-MHMP 938995/2020/Pav a věc žalovanému vrátilo k dalšímu projednání. Rozhodnutí o odvolání (zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2021, č. j. MHMP 422394/2021/Pav) nabylo právní moci 20. 10. 2021, lhůta k rozhodnutí v dalším řízení by uplynula 19. 11. 2021. Žaloba byla podána dne 10. 6. 2022, tedy včas v jednoroční lhůtě (srov. § 80 odst. 1 s. ř. s.)
13. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí, nevyjádřila (jejich souhlas projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
14. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
15. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

16. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný dne 26. 6. 2020 vydal pod č. j. MHMP 994113/2020/Šim příkaz, proti kterému žalobce podal dne 16. 7. 2020 odpor, kterému chyběl podpis jakožto náležitost podání podle § 37 odst. 2 správního řádu. Žalovaný i přes tuto vadu podání v řízení pokračoval, a aniž by žalobce vyzval k odstranění vady, vydal rozhodnutí ze dne 31. 3. 2021, č. j. MHMP 422394/2021/Pav. Rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 18. 10. 2021, č. j. MD-31456/2021-160/4, a věc byla vrácena žalovanému k novému projednání s tím, že chybějící podpis je vadou, pro kterou nelze pokračovat v řízení, a proto příkaz ze dne 26. 6. 2020, č. j. MHMP 994113/2020/Šim, nabyl ke dni 21. 7. 2020 právní moci, a další správní řízení se ve věci již nepovede.
17. Argumentace žalobce se opírá o tvrzení, že vada odporu byla zahlazena tím, že žalovaný činil v řízení další úkony a vydal rozhodnutí, a to aniž by žalobce vyzval k odstranění vad podání. Tuto argumentaci žalobce podložil aktuální judikaturou správních soudů, podle které vada nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí, neboť žalobce v řízení dále jednal tak, že odpor považoval za účinný, a využíval svých procesních práv.
18. Podle názoru soudu tyto námitky žalobce svým obsahem a podstatou směřují proti zákonnosti zrušujícího rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 18. 10. 2021, č. j. MD-31456/2021-160/4. Při jeho přezkumu by bylo otázkou, zda toto rozhodnutí obстоjí teze, které na podpis jakožto podstatnou náležitost písemného odporu a procesní důsledky jeho absence vytýčil rozšířený senát v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39.
19. Tyto námitky však žalobce měl uplatnit v rámci soudního přezkumu citovaného rozhodnutí, tedy prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, neboť právě toto rozhodnutí zasáhlo do žalobcových práv ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. Toho si žalobce mohl být vědom, neboť všechny jím označené citované rozsudky krajských soudů v replice ze dne 28. 7. 2022 se týkaly právě řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.
20. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu však soud výlučně posuzuje, zda je správní orgán nečinný. V daném případě byl ve správním řízení vydán příkaz ze dne 26. 6. 2020, č. j. MHMP 994113/2020/Šim, kterým bylo rozhodnuto o vině žalobce. Tento příkaz nabyl dle rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 18. 10. 2021 právní moci dne 21. 7. 2020 a žalovaný správní orgán I. stupně byl tímto právním názorem vázán /§ 90 odst. 1 písm. b) správního řádu/.
21. V projednávané věci se po zrušení odvolání napadeného rozhodnutí řízení neocitlo ve fázi před vydáním meritorního rozhodnutí. Nelze přehlédnout, že ministerstvo žalovanému uložilo v dalším řízení toliko řízení již nést kvůli právní moci příkazu. Došlo k navrácení řízení do stavu, kdy je toto řízení ukončeno jiným meritorním rozhodnutím – a to pravomocným příkazem. Bylo by vhodnější, kdyby ministerstvo dopravy zvolilo procesní postup dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu a řízení samo zastavilo, nikoliv aby věc vracelo žalovanému k dalšímu projednání dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, jak učinilo. Takto zatížilo řízení vadou, avšak tato vada by neměla vliv na zákonnost rozhodnutí o odvolání, neboť předcházející řízení bylo pravomocně skončeno dřívějším rozhodnutím (tj. příkazem). To znamená, že i bez výroku o zastavení řízení zde nezůstává žádné „otevřené“ správní řízení, což by bylo z hlediska právní jistoty účastníka řízení nežádoucí (obdobně srov. odst. 28 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2022, č. j. 3 As 126/2021 – 33).

22. Soudu proto shledal, že ve věci již bylo vydáno konečné rozhodnutí o vině žalobce pravomocným příkazem ze dne 26. 6. 2020, žalovaný tak v řízení není nečinný. Věcné výhrady proti rozhodnutí Ministerstva dopravy pak nejsou předmětem řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v rámci něhož se lze toliko domáhat pouze toho, aby bylo vydáno rozhodnutí ve věci. Žalobce mohl kýženého výsledku – případného odstranění rozhodnutí ministerstva dopravy ze dne 18. 10. 2021, č. j. MD-31456/2021-160/4 a pokračování v přestupkovém řízení - dosáhnout toliko cestou mimořádných a dozorcích opravných prostředků dle správního řádu (zejména v přezkumném řízení dle § 94 správního řádu).

III. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu shledal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobce v řízení úspěšný nebyl, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jakožto úspěšnému účastníku řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť mu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. listopadu 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu